

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que aquest preveu.

Disposició final primera. *Facultats d'aplicació i desplegament.*

Es faculta el ministre de Treball i Afers Socials per dictar les disposicions que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament del que estableix aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Assumptes Socials,
MANUEL PIMENTEL SILES

CAP DE L'ESTAT

24706 *LLEI 52/1999, de 28 de desembre, de reforma de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència. («BOE» 311, de 29-12-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'orientació de la política econòmica espanyola descausa sobre el convenciment que el creixement estable i no inflacionista de l'economia i, consegüentment, la creació d'ocupació, requereixen atorgar un paper preponderant al bon funcionament dels mercats. Al costat d'això, la integració de l'economia espanyola en el context comunitari i, en concret, a la Unió Econòmica i Monetària condiona el marge d'actuació del Govern sobre el disseny de la política macroeconòmica, fonamentalment sobre la política monetària. En aquest context, tenen una especial rellevància les polítiques de tipus microeconòmic i, especialment, la política de defensa de la competència.

La Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, va néixer amb l'objectiu de dotar els poders públics d'un instrument eficaç per garantir l'existència d'una competència suficient i protegir-la davant de qualsevol atac contrari a l'interès públic, inspirant-se en les normes comunitàries de política de competència.

L'aprofundiment en el procés de liberalització dels mercats que afronta l'economia espanyola fa necessari potenciar una política de defensa de la competència que garanteixi l'efectivitat de l'esforç liberalitzador i eviti que el comportament dels operadors econòmics desvirtui el funcionament adequat dels mercats i privi els consumidors dels seus avantatges.

Amb aquesta finalitat, en el pla de liberalització aprovat pel Consell de Ministres el 21 de febrer de 1997, es va fixar com un dels objectius prioritaris del Govern la reforma del sistema de defensa de la competència, objectiu al qual respon aquesta Llei, que culmina el procés de reforma iniciat amb el Reial decret Llei 6/1999, de 16 d'abril, de mesures urgents de liberalització i increment de la competència, en matèria de control de concentracions.

Aquesta Llei, partint de la premissa que la política de defensa de la competència té bàsicament i generalment un caràcter horitzontal, en la línia del que s'ha manifestat en els paràgrafs anteriors, busca aprofundir en els mecanismes que permetin un funcionament eficaç dels mercats, amb ple respecte al que disposa la sentència del Tribunal Constitucional que ha enjudiciat diversos preceptes de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, en la mesura que els aspectes substantius de la reforma només es refereixen a aspectes integrants del règim jurídic de defensa de la competència que al seu moment, una vegada s'hagi procedit, d'acord amb el que indica l'alt Tribunal, a tramitar i aprovar la Llei corresponent que reguli els criteris de connexió que determinen les atribucions a l'Estat i a les comunitats autònomes de competències en la matèria, poden ser aplicats per uns òrgans integrats en una Administració o altra d'acord amb el que estableixi el text legal esmentat.

Per això i complint el que estableix el Tribunal Constitucional, que declara mentrestant la validesa del sistema actual, s'introdueix un manament al Govern perquè presenti al Congrés dels Diputats un projecte de llei pel qual es regulin els criteris de connexió que determinen l'atribució a l'Estat i a les comunitats autònomes de competències, previstes en el marc legal de defensa de la competència, referides al coneixement i l'aplicació de la normativa estatal relativa a conductes prohibides i autoritzades.

La Llei també busca dotar de recursos els òrgans encarregats de la defensa de la competència, perquè en òrgans d'aquestes característiques l'escassetat de mitjans condueix a la impossibilitat pràctica de complir les seves finalitats. No obstant això, en un context com l'actual d'austeritat pressupostària, es pretén que la més gran dotació de mitjans no sigui sufragada completament pel conjunt dels ciutadans, per la qual cosa s'estableix una taxa per a l'anàlisi de les operacions de concentració econòmica.

La reforma actual no altera, en l'essencial, la tipificació dels acords i les pràctiques restrictives de la competència, i es mantenen els tipus que ja estableix la Llei 16/1989, de defensa de la competència. No obstant això, l'aprovació posterior a la Llei 16/1989 de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial, aconsella establir clarament que l'actuació dels òrgans de competència en relació amb l'article 7 de la Llei 16/1989 s'ha de limitar als actes deslleials que distorsionin greument les condicions de competència en el mercat amb una greu afectació de l'interès públic, deixant per als tribunals ordinaris el coneixement i l'enjudiciament de conductes deslleials d'un altre tipus.

Per tal de col·laborar amb l'Administració de justícia, i possibilitar una tramitació més ràpida dels processos, el Tribunal de Defensa de la Competència pot elaborar, a petició dels òrgans jurisdiccionals competents, un informe no vinculant sobre els efectes que les conductes contràries a aquesta Llei puguin tenir sobre els mercats, els sectors i els operadors afectats i, concretament, sobre la procedència i la quantia d'un eventual dret d'indemnització dels danys i perjudicis irrogats.

Amb la finalitat de beneficiar els operadors econòmics d'un procediment més àgil, es preveu la possibilitat que s'autoritzi les operacions que no posin en perill les condicions de competència en el mercat, sotmeses a com-

promisos de les parts. Això suposa introduir en els procediments de defensa de la competència la possibilitat de terminació convencional que preveu amb caràcter general la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

En matèria d'ajudes públiques, l'experiència ha demostrat que l'actual article 19 de la Llei estableix un instrument poc efectiu de control de les ajudes que distorsionin o puguin distorsionar la competència. Això aconsella completar la iniciativa del ministre d'Economia i Hisenda perquè el Tribunal estudiï casos d'ajudes, amb la possibilitat que aquest estudi també s'iniciï d'ofici.

Pel que fa al procediment sancionador, s'introdueixen reformes concretes, tendents a aconseguir una eficàcia més grans dels òrgans de defensa de la competència. Amb aquesta finalitat, es limiten les possibilitats de recurs contra qüestions incidentals, sense que això impliqui un perjudici dels drets de les parts, perquè el seu dret de defensa es pot desenvolupar amb total plenitud en la fase del procediment que tingui lloc davant el Tribunal. L'experiència ha ensenyat que la proliferació de recursos sobre qüestions incidentals i, sovint, poc fonamentades, obstaculitza enormement el procediment en detriment de l'interès dels mateixos administrats.

S'estableix el caràcter especial del procediment d'aplicació de la normativa de defensa de la competència i, en concret, del procediment sancionador que preveu la normativa. Les normes sobre procediment administratiu, que conté la Llei 30/1992, de 26 de novembre, només són aplicables amb caràcter supletori.

A més a més, s'estableixen, consegüentment amb la reforma prevista i el que recullen altres lleis, les funcions dels òrgans de competència, i es delimiten amb més precisió pel que fa a les encomanades a altres òrgans i institucions administratives, de competència sectorial.

Finalment, es manté l'estatut jurídic del Tribunal de Defensa de la Competència.

Article primer. *Modificació de l'apartat 3 de l'article 1.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 1 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 1. *Conductes prohibides.*

3. Els òrgans de defensa de la competència poden decidir no iniciar o sobreseure els procediments que preveu aquesta Llei pel que fa a conductes que, per la seva poca importància, no siguin capaces d'afectar de manera significativa la competència.»

Article segon. *Modificació de l'article 2.*

Es modifica l'article 2 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 2. *Conductes autoritzades per llei.*

1. Sens perjudici de l'eventual aplicació de les disposicions comunitàries en matèria de defensa de la competència, les prohibicions de l'article 1 no s'apliquen als acords, les decisions, les recomanacions i les pràctiques que resultin de l'aplicació d'una llei.

Contràriament, són aplicables a les situacions de restricció de competència que derivin de l'exercici d'altres potestats administratives o siguin causades per l'actuació dels poders públics o les empreses públiques sense l'empara legal.

2. El Tribunal de Defensa de la Competència pot formular una proposta motivada al Govern, per

mitjà del Ministeri d'Economia i Hisenda, perquè adopti, o insti a l'autoritat pública competent, si s'escau, la modificació o la supressió de les situacions de restricció de la competència establertes d'acord amb les normes legals.»

Article tercer. *Modificació de l'apartat 2 de l'article 3.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 3 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 3. *Supòsits d'autorització.*

2. Així mateix, es poden autoritzar, sempre en la mesura que estiguin justificats per la situació econòmica general i l'interès públic, els acords, les decisions, les recomanacions i les pràctiques a què es refereix l'article 1, o les seves categories, que:

a) Tinguin com a objecte defensar i promoure les exportacions, sempre que no alterin la competència en el mercat intern i siguin compatibles amb les obligacions que resultin dels convenis internacionals ratificats per Espanya, o

b) Produeixin una elevació prou important del nivell social i econòmic de zones o sectors deprimits, o

c) Atenent la seva escassa importància, no siguin capaços d'afectar de manera significativa la competència.»

Article quart. *Modificació de l'apartat 1 i addició de dues noves lletres f) i g), a l'apartat 2 de l'article 6.*

1. L'apartat 1 de l'article 6 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat en els termes següent:

«Queda prohibida l'explotació abusiva per una o diverses empreses:

a) De la seva posició de domini en tot el mercat nacional o en part.

b) De la situació de dependència econòmica en què es puguin trobar les seves empreses clients o proveïdors que no disposin d'una alternativa equivalent per a l'exercici de la seva activitat. Es considera que es dona aquesta situació quan un proveïdor, a més dels descomptes habituals, ha de concedir al seu client de manera regular altres avantatges addicionals que no concedeix a compradors similars.»

2. S'afegeixen dues noves lletres f) i g) a l'apartat 2 de l'article 6 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, amb el contingut següent:

«f) La ruptura, encara que sigui de manera parcial, d'una relació comercial establerta sense que hi hagi hagut un avís previ per escrit i precís amb una antelació mínima de sis mesos, llevat que sigui deguda a incompliments greus de les condicions pactades pel proveïdor o en cas de força major.

g) Obtenir o intentar obtenir, sota l'amenaça de ruptura de les relacions comercials, preus, condicions de pagament, modalitats de venda, pagament de càrrecs addicionals i altres condicions de cooperació comercial no recollides en les condicions generals de venda que es tinguin pactades.»

Article cinquè. *Modificació de l'article 7.*

L'article 7 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, passa a tenir la redacció següent:

«Article 7. *Falsejament de la lliure competència per actes deslleials.*

1. El Tribunal de Defensa de la Competència coneix, en els termes que aquesta Llei estableix per a les conductes prohibides, dels actes de competència deslleial sempre que hi concorrin les circumstàncies següents:

- a) Que l'acte de competència deslleial distorsioni greument les condicions de competència en el mercat.
- b) Que aquesta greu distorsió afecti l'interès públic.

2. Quan, a judici del Servei de Defensa de la Competència, no hi concorrin aquestes circumstàncies, ha d'arxivar les actuacions.»

Article sisè. *Addició de nous apartats 5 i 6 a l'article 10.*

S'afegeixen dos nous apartats, 5 i 6, a l'article 10 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, amb el contingut següent:

«Article 10. *Multes sancionadores.*

5. No s'imposen multes per infracció de l'article 1 si s'ha presentat, abans de la iniciació d'una informació reservada prèvia a la incoació d'expedient sancionador, una notificació A/B davant els serveis de la Comissió Europea en aplicació del Reglament del Consell de la CEE número 17/62, de 6 de febrer.

6. Amb independència del que disposen els apartats anteriors d'aquest article, si el Tribunal de Defensa de la Competència aprecia mala fe o temeritat greu en l'actuació d'alguna de les parts davant els òrgans de defensa de la competència, li pot imposar una multa no superior a 5.000.000 de pessetes o 30.050,61 euros.»

Article setè. *Modificació de l'article 11 de la Llei.*

L'article 11 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat en els termes següents:

«Article 11. *Multes coercitives.*

El Tribunal de Defensa de la Competència, amb independència de les multes sancionadores, pot imposar a les empreses, les associacions, les unions o les agrupacions d'aquestes, i als agents econòmics en general, multes coercitives de 10.000 a 500.000 pessetes o de 60,10 a 3.005,06 euros al dia amb la finalitat d'obligar-los:

- a) A la cessació d'una acció que hagi estat declarada prohibida d'acord amb el que disposa la Llei.
- b) A la remoció dels efectes distorsionadors de les condicions de competència provocats per una infracció.
- c) Al compliment dels compromisos adoptats per aquests subjectes en el marc d'un acord de terminació convencional del procediment.
- d) Al compliment del que estableix l'article 46.5 d'aquesta Llei.»

Article vuitè. *Modificació de l'article 12.*

L'article 12 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat en els termes següents:

«Article 12. *Prescripció de les infraccions i de les sancions.*

1. Prescriuen:

- a) Al cap de quatre anys, les infraccions que preveu aquest text legal. El terme de la prescripció

comença a córrer des del dia en què s'hagi comès la infracció.

- b) Al cap de quatre anys, les sancions.

2. La prescripció s'interromp per qualsevol acte del Tribunal o del Servei de Defensa de la Competència, amb coneixement formal de l'interessat, tendent a la investigació, la instrucció o la persecució de la infracció.

3. La prescripció també s'interromp pels actes duts a terme pels interessats per tal d'assegurar, complimentar o executar els acords sancionadors.»

Article novè. *Addició d'un nou apartat 3 a l'article 13.*

S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 13 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, amb el contingut següent:

«3. El Tribunal de Defensa de la Competència, quan li sigui requerit per l'òrgan judicial competent, pot emetre un informe sobre la procedència i la quantia de les indemnitzacions que els autors de les conductes que preveuen els articles 1, 6 i 7 d'aquesta Llei hagin de satisfer als denunciants i tercers que hagin resultat perjudicats com a conseqüència d'aquelles conductes.»

Article desè. *Modificació de l'article 19.*

L'article 19 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat en els termes següents:

«Article 19. *Ajudes públiques.*

1. El que estableix aquest article s'entén sens perjudici dels articles 87 a 89 del Tractat de la Comunitat Europea, de la lletra c) de l'article 4 del Tractat de la Comunitat Europea del Carbó i de l'Acer, i del Reglament (CE) número 659/1999 del Consell, de 22 de març.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per ajuda pública les aportacions de recursos a operadors econòmics i empreses públiques o privades, així com a produccions, amb càrrec a fons públics o qualsevol altre avantatge concedit pels poders o les entitats públiques que suposi una reducció de les càrregues a les quals haurien de fer front els operadors econòmics i les empreses en condicions de mercat o que no comportin una contraprestació en condicions de mercat. També es consideren ajudes qualsevol altre mesura que tingui un efecte equivalent al de les anteriors que distorsionin la lliure competència.

3. El Tribunal de Defensa de la Competència, d'ofici, o a instància del ministre d'Economia i Hisenda, ha d'analitzar els criteris de concessió de les ajudes públiques, en relació amb els seus efectes sobre les condicions de competència amb la finalitat d'emetre un informe que ha d'elevat al Consell de Ministres. Aquest informe és públic. El Consell de Ministres, en vista del contingut de l'informe del Tribunal de Defensa de la Competència, ha de decidir, segons els casos, proposar als poders públics la supressió o la modificació d'aquests criteris, així com, si s'escau, les altres mesures conduents al manteniment o al restabliment de la competència. Tot això, sens perjudici de les competències que en aquesta matèria corresponen a la Comissió Europea.»

Article onzè. *Modificació de l'article 21.*

L'article 21 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat i passa a tenir la redacció següent:

«Article 21. *Composició.*

1. El Tribunal de Defensa de la Competència està integrat per vuit vocals i un president nomenats pel Govern a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, entre juristes, economistes i altres professionals de prestigi reconegut.

2. El nomenament del president i els vocals és per a cinc anys, renovables una sola vegada. Cada dos anys i mig s'ha de renovar la meitat dels membres del Tribunal.

3. Els vocals del Tribunal tenen la consideració d'alts càrrecs. Quan el nomenament recaigui en persones al servei de les administracions públiques en actiu, aquestes passen a la situació de serveis especials o equivalent.

4. El Tribunal ha d'elegir, entre els vocals, un vicepresident. En cas d'empat, ha de ser elegit el vocal que tingui més antiguitat en el càrrec i, a igualtat d'antiguitat, el de més edat. El vicepresident substitueix el president en cas de vacant, absència o malaltia.

5. Mentre no es produeixi el nomenament de vicepresident, i en casos d'absència del president i el vicepresident, exerceix la Presidència el vocal de més antiguitat i, a igualtat d'antiguitat, el de més edat.

6. El Tribunal està assistit per un secretari.»

Article dotzè. *Modificació de l'article 24.*

L'article 24 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat en els termes següents:

«Article 24. *Funcionament del Tribunal.*

1. El Tribunal de Defensa de la Competència s'entén vàlidament constituït amb l'assistència del president o vicepresident i cinc vocals.

2. Els acords s'adopten per majoria absoluta de vots dels assistents. En cas d'empat, decidirà el vot de qui presideixi.

3. El Tribunal pot aprovar que s'elabori un reglament de règim interior que en reguli l'organització i el funcionament intern. Aquest reglament intern s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat".»

Article tretzè. *Modificació de l'article 25.*

L'article 25 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat en els termes següents:

«Article 25. *Competència.*

És competència del Tribunal de Defensa de la Competència:

a) Resoldre els assumptes que té atribuïts per aquesta Llei i emetre'n dictamen.

b) Autoritzar els acords, les decisions, les recomanacions i les pràctiques a què es refereix l'article 1, en els supòsits i amb els requisits que preveu l'article 3.

c) Aplicar a Espanya els articles 85.1 i 86 del Tractat de la Comunitat Europea i del seu dret derivat.

d) Informar sobre les operacions de concentració econòmica de dimensió comunitària que siguin remeses per la Comissió Europea en aplicació de les normes comunitàries de control de concentracions per la Comissió.

e) Dictaminar els projectes d'obertura de grans establiments comercials, segons disposa la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista.

f) Interessar la instrucció d'expedients pel Servei de Defensa de la Competència.

g) Exercir les funcions d'arbitratge, tant de dret com d'equitat, que li encomanin les lleis, i en particular les que estableix l'article 7 de la Llei 21/1997, de 3 de juliol, reguladora de les emissions i les retransmissions de competicions i esdeveniments esportius.

h) Elaborar l'informe que, quant a les eventuais indemnitzacions de danys i perjudicis, preveu l'article 13 d'aquesta Llei.

i) Elaborar l'informe que, en matèria d'ajudes públiques, preveu l'article 19 d'aquesta Llei.»

Article catorzè. *Modificació de l'article 26.*

L'article 26 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat de la manera següent:

«Article 26. *Funcions consultives.*

1. El Tribunal de Defensa de la Competència pot ser consultat en matèria de competència per les cambres legislatives, el Govern, els diferents departaments ministerials, les comunitats autònomes, les corporacions locals, les cambres de comerç i les organitzacions empresarials, sindicals o de consumidors i usuaris.

2. El Tribunal ha de promoure i efectuar estudis i treballs d'investigació en matèria de competència.

3. El Tribunal ha d'emetre informe sobre els projectes o les proposicions de llei pels quals es modifiqui o es derogui, totalment o parcialment, aquest text legal, així com els projectes de normes reglamentàries que el despleguin.»

Article quinzè. *Modificació de l'article 27.*

Queda modificat l'article 27 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 27. *Competències del Ple.*

Correspon al Ple del Tribunal de Defensa de la Competència:

a) Elaborar el seu reglament de règim interior, que n'ha d'establir el funcionament administratiu i l'organització dels serveis.

b) Elegir d'entre els seus membres el vicepresident.

c) Resoldre sobre les recusacions, les incompatibilitats i les correccions disciplinàries, i apreciar la incapacitat i l'incompliment greu de les seves funcions pel president, el vicepresident i els vocals.

d) Nomenar i acordar el cessament del secretari.

e) Proposar el projecte de relació de llocs de treball del personal al servei del Tribunal o, si s'escau, emetre'n informe.

f) Preparar l'avantprojecte de pressupost general de despeses del Tribunal.

g) Elaborar una memòria anual.

h) Mantenir relacions amb altres organismes anàlegs.»

Article setzè. *Modificació de l'article 28.*

L'article 28 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, passa a tenir la redacció següent:

«Article 28. *Funcions del president.*

1. Són funcions del president del Tribunal de Defensa de la Competència:

- a) Convocar el Ple per iniciativa pròpia o a petició de tres dels vocals com a mínim, i presidir-lo.
 - b) Establir el criteri de distribució d'assumptes entre sales i seccions.
 - c) Mantenir el bon ordre i govern del Tribunal.
 - d) Donar compte de les vacants que es produeixin en el Tribunal.
 - e) Resoldre les qüestions no assignades al Ple del Tribunal.
 - f) Representar-lo en les relacions amb altres òrgans públics.
 - g) Exercir funcions de comandament en relació amb el personal del Tribunal.
 - h) Ordenar les despeses del Tribunal.
2. El president pot delegar en el vicepresident les facultats que consideri convenients.»

Article dissetè. *Modificació de l'article 31.*

L'article 31 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat en els termes següents:

«Article 31. *Funcions del Servei de Defensa de la Competència.*

Són funcions del Servei de Defensa de la Competència:

- a) Instruir els expedients per conductes incloses en aquesta Llei.
- b) Vigilar l'execució i el compliment de les resolucions que s'adoptin en aplicació d'aquesta Llei i, si s'escau, declarar la prescripció de l'acció per exigir el compliment de les sancions que preveu l'article dotze d'aquesta Llei.
- c) Portar el Registre de Defensa de la Competència.
- d) Les d'estudi i investigació dels sectors econòmics, analitzant la situació i el grau de competència de cadascun d'ells, així com la possible existència de pràctiques restrictives de la competència. Com a conseqüència dels estudis i les investigacions efectuades pot proposar l'adopció de mesures conduents a la remoció dels obstacles en què s'empari la restricció.
- e) Les d'informació, assessorament i proposta en matèria d'acords i pràctiques restrictives, concentració i associació d'empreses, grau de competència en el mercat interior i exterior en relació amb el mercat nacional, i sobre les altres qüestions relatives a la defensa de la competència.
- f) Les de cooperació, en matèria de competència, amb organismes estrangers i institucions internacionals.
- g) Portar a terme les funcions de col·laboració entre l'Administració espanyola i la Comissió Europea en l'aplicació a Espanya de les regles comunitàries de la competència. Aquestes funcions s'han d'exercir en coordinació amb els departaments sectorials competents de l'Administració pública.
- h) Exercir les competències que li atribueixen els articles 15 al 18 d'aquesta Llei en matèria de control de concentracions.
- i) Promoure i acordar la terminació convencional dels procediments tramitats com a conseqüència de conductes prohibides en aquesta Llei.
- j) Emetre informe sobre els avantprojectes de normes que afectin la competència.
- k) Dirigir informes i/o recomanacions sobre matèries de defensa de la competència a qualsevol dels departaments ministerials, comunitats autònomes, corporacions locals, cambres de comerç i

organitzacions empresarials, sindicals o de consumidors i usuaris.

l) Estudiar i sotmetre al Govern les oportunes propostes de modificació de la Llei de defensa de la competència, d'acord amb els dictats de l'experiència en l'aplicació del dret nacional i comunitari.»

Article divuitè. *Modificació de l'article 31 bis.*

Es modifica l'article 31 bis de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 31 bis. *Funcions del director del Servei de Defensa de la Competència.*

1. Correspon al director del Servei de Defensa de la Competència:

- a) Proposar al ministre d'Economia i Hisenda, perquè elevi, si s'escau, al Consell de Ministres, les directrius de política de defensa de la competència en el marc de la política econòmica d'aquell.
- b) Proposar al Govern l'adopció de reglaments d'exempció que preveu l'article 5 d'aquesta Llei pel que fa a les categories d'acords, les decisions, les recomanacions i les pràctiques a què es refereixen els articles 3.1 i 3.2 d'aquesta Llei.
- c) Aprovar un programa anual d'avaluació de les conseqüències de l'aplicació de les regles de competència que permeti orientar la dedicació de mitjans, l'evolució de la doctrina i els remeis adoptats.
- d) Representar el Servei de Defensa de la Competència.
- e) Donar publicitat en el "Butlletí Oficial de l'Estat" als reglaments d'exempció de l'article 5 d'aquesta Llei.
- f) Decidir sobre la conveniència d'instar l'aplicació del que preveu l'apartat 3 de l'article 22 del Reglament comunitari de control de concentracions.
- g) Exercir les competències que li atribueixen els articles 15 i 18 d'aquesta Llei.

2. El director del Servei de Defensa de la Competència té el comandament d'aquest Servei, i pot exercir totes les competències que aquesta Llei atribueix al Servei.»

Article dinovè. *Modificació de l'article 32.*

L'article 32 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat i passa a tenir el contingut següent:

«Article 32. *Deures de col·laboració i informació.*

1. Qualsevol persona natural o jurídica queda subjecta al deure de col·laboració amb el Servei de Defensa de la Competència, i està obligada a proporcionar, a requeriment d'aquest Servei, i en el termini de deu dies, tota classe de dades i informacions necessàries per aplicar aquesta Llei.

El Servei de Defensa de la Competència pot ampliar el termini de deu dies a què es refereix l'apartat anterior, d'ofici o a instància de la persona requerida, quan la dificultat d'obtenir dades o informacions ho justifiqui.

2. L'incompliment de l'obligació que estableix el número anterior és sancionat pel director del Servei amb multes coercitives de 60,10 a 3.005,06 euros per cada dia de retard en el compliment del deure d'aportació en termini de dades i informacions a què es refereix l'apartat anterior.

3. La cessió de dades o antecedents de naturalesa tributària es regeix pel que disposa l'article 113 de la Llei general tributària.»

Article vintè. *Modificació de l'apartat 2 de l'article 33.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 33 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 33. *Funcions d'investigació i inspecció.*

2. Els funcionaris, en el curs de les inspeccions, poden examinar els llibres, els documents, obtenir-ne còpies o fer-ne extractes, fins i tot dels de caràcter comptable i, si és procedent, retenir-los pel termini màxim de deu dies. En el curs de les inspeccions, els funcionaris també poden sol·licitar explicacions verbals "in situ".»

Article vint-i-unè. *Modificació de l'article 34.*

L'article 34 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat en els termes següents:

«Article 34. *Investigació domiciliària.*

1. L'accés als locals es pot fer amb el consentiment dels seus ocupants o mitjançant manament judicial.

2. Si els ocupants n'han donat el consentiment, el funcionari habilitat ha de mostrar l'ofici i entregar-ne una còpia en què consti la seva designació pel director del Servei de Defensa de la Competència, els subjectes investigats, les dades, els documents i les operacions que han de ser objecte de la inspecció, la data en què l'actuació s'ha de dur a terme i l'abast de la investigació.

3. Quan hi hagi oposició a l'accés als locals o es corri el risc d'oposició, el director del Servei ha de sol·licitar l'autorització d'entrada en el domicili al Jutjat Contenciós Administratiu, i en l'ofici s'han de fer constar les dades que preveu el número anterior, així com les necessàries per a l'adequada identificació dels locals en què es pretén l'entrada.

El Jutjat competent ha d'emetre resolució en el termini màxim de quaranta-vuit hores.

4. De totes les entrades en locals i de la inspecció, se n'ha d'estendre una acta firmada pel funcionari autoritzat i per un dels seus ocupants, a la qual s'ha d'adjuntar, si s'escau, la relació de documents retinguts temporalment.

5. El funcionari ha d'expedir una còpia de l'acta a nom de la persona que hagi autoritzat l'entrada en el local. Si l'entrada i la inspecció s'han efectuat en virtut d'una autorització judicial, l'original de l'acta i els documents retinguts, si s'escau, s'han d'entregar al jutjat corresponent, el secretari del qual ha de diligenciar-ne una còpia a nom del funcionari que ha portat a terme la inspecció i una altra a nom de l'ocupant davant el qual s'ha dut a terme la investigació. Si s'escau, també s'ha d'entregar al funcionari la documentació retinguda.

6. Les dades i les informacions obtingudes només poden ser utilitzades per a les finalitats que preveu aquesta Llei.»

Article vint-i-dosè. *Modificació de l'article 36.*

L'article 36 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat en els termes següents:

«Article 36. *Iniciació del procediment.*

1. El procediment, l'inicia el Servei de Defensa de la Competència d'ofici o a instància de la part interessada.

La denúncia de les conductes prohibides per aquesta Llei és pública; qualsevol persona, interes-

sada o no, pot formular-la davant el Servei, que ha d'iniciar un expedient quan s'observin indicis racionals de la seva existència.

2. La denúncia s'ha de presentar en la forma i amb el contingut que es determini per reglament que, com a mínim, ha de contenir:

— El nom o la raó social i el domicili del denunciador i, en cas que actuï per mitjà d'un representant, l'acreditació de la representació i el domicili a efecte de notificacions.

— El nom o la raó social i el domicili del/s denunciador/s.

— Els fets dels quals deriva l'existència d'infracció i proves, si s'escau, dels fets.

— Interessos legítims d'acord amb l'article 31 de la Llei 30/1992, per poder ser considerat interessat en l'eventual expedient sancionador.

3. Davant la notícia de la possible existència d'una infracció, el Servei pot procedir a la instrucció d'una informació reservada abans de resoldre la iniciació d'expedient sancionador, fins i tot amb investigació domiciliària de les empreses implicades. Quan el Servei consideri que no hi ha indicis d'infracció de la Llei de defensa de la competència, pot no iniciar el procediment i acordar l'arxiu de les actuacions.

4. En la provisió en què s'acordi la iniciació de l'expedient, s'ha de nomenar un instructor i, si s'escau, un secretari, cosa que s'ha de notificar als interessats.

5. Iniciat l'expedient, es pot publicar una nota succinta sobre els aspectes fonamentals de l'expedient, perquè qualsevol hi pugui aportar informació en un termini inferior a quinze dies.

Aquesta nota es pot publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i, si s'escau, en qualsevol altre mitjà de difusió que garanteixi una publicitat suficient.

6. El Servei, per iniciativa pròpia o a instància dels interessats, pot disposar l'acumulació d'expedients quan entre aquests hi hagi una connexió directa.

7. El Servei ha de donar compte al Tribunal de Defensa de la Competència de les denúncies rebudes, de l'arxivament de les actuacions, dels acords de terminació convencional i de les provisions d'incoació d'expedients, siguin d'ofici o a instància de la part interessada.»

Article vint-i-tresè. *Addició d'un nou article 36 bis.*

S'hi afegeix un nou article, 36 bis, a la Llei 16/1989, de 17 de juliol, amb el contingut següent:

«Article 36 bis. *Supòsits d'inadmissió i terminació convencional.*

1. El Servei de Defensa de la Competència pot:

a) Acordar la no-iniciació dels procediments derivats de la presumpta realització de les conductes prohibides pels articles 1 i 6 que, per la seva poca importància, no afectin de manera significativa les condicions de competència.

b) Acordar la no-iniciació dels procediments derivats de la presumpta realització de les conductes que preveu l'article 7 d'aquesta Llei quan consideri que no hi concorren les circumstàncies que preveu l'article esmentat.

c) Acordar la terminació convencional d'una investigació que s'hagi iniciat d'ofici o a instància de la part interessada per una possible infracció dels articles 1, 6 i 7 de la Llei, sempre que no sigui contrària al que disposa aquesta Llei i estigui

encaminada a finalitzar les actuacions administratives.

2. En els procediments de terminació convencional, el Servei ha de determinar qui són els interessats en l'assumpte, amb la finalitat que puguin ser escoltats en el curs del procediment.

La terminació convencional dels procediments no es pot acordar en els casos en què sigui contrària a l'ordenament jurídic i sigui perjudicial per a tercers. Tampoc es pot acordar la terminació convencional una vegada notificat el plec de concreció de fets.

Els acords per a la terminació convencional d'una investigació han d'establir com a contingut mínim la identificació de les parts que hi intervenen, l'àmbit personal, territorial i temporal, l'objecte dels compromisos i el seu abast. Aquests acords, els han d'adoptar el director del Servei i els interessats.

Els que acreditin un interès legítim, i no hagin pres part en els acords de terminació convencional, poden interposar-hi en contra el recurs davant el Tribunal de Defensa de la Competència que preveu l'article 47 d'aquesta Llei.»

Article vint-i-quatrè. *Modificació de l'article 37.*

L'article 37 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat en els termes següents:

«Article 37. *Instrucció de l'expedient sancionador.*

1. El Servei de Defensa de la Competència ha d'efectuar els actes d'instrucció necessaris per aclarir els fets i determinar responsabilitats.

Els fets que puguin ser constitutius d'infracció s'han de recollir en un plec de concreció de fets que s'ha de notificar als presumptes infractors perquè, en un termini de quinze dies, puguin contestar-lo i, si s'escau, proposar les proves que considerin pertinents i, tancat el període probatori, fer-ne la valoració en el termini de deu dies.

De les proves proposades pels presumptes infractors, se n'ha de donar compte en l'informe del Servei, en què ha de constar si s'han fet o, si s'escau, la denegació.

2. Els interessats, en qualsevol moment del procediment, poden presentar alegacions, que han de ser tingudes en compte pel Servei en redactar l'informe a què es refereix el número següent.

3. El Servei, una vegada instruït l'expedient, l'ha de remetre al Tribunal de Defensa de la Competència, i hi ha d'adjuntar un informe on constin les conductes que s'han tingut en compte, els antecedents, els autors, els efectes produïts en el mercat, la qualificació que li mereixin els fets i les responsabilitats que corresponen als autors.

4. Quan, després de la instrucció necessària, el Servei consideri que no s'ha acreditat l'existència de pràctiques prohibides, ha de redactar la proposta de sobreseïment que s'ha de notificar als interessats perquè en el termini de deu dies facin les alegacions oportunes. Posteriorment, el Servei pot acordar el sobreseïment de l'expedient amb l'arxivament de les actuacions. Contra aquest acord, es pot interposar un recurs d'acord amb el que disposen els articles 47 i 48 d'aquesta Llei.»

Article vint-i-cinquè. *Modificació de l'article 38.*

L'article 38 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat en els termes següents:

«Article 38. *Instrucció de l'expedient d'autorització.*

1. El procediment per autoritzar els acords, les decisions, les recomanacions i les pràctiques a què es refereix l'article 3 s'inicia a instància de la part interessada.

2. La sol·licitud d'autorització ha de contenir, en tot cas, totes les dades necessàries per poder apreciar la naturalesa i els efectes de la conducta i, en particular, les dades identificatives de les parts que hi intervenen, l'objecte de la sol·licitud i la informació sobre el/s mercat/s afectat/s.

3. Iniciat un expedient per constatar l'existència d'acords, decisions, recomanacions o pràctiques prohibides a l'article 1, els interessats poden demanar que es declarin autoritzats d'acord amb l'article 3.

4. En la tramitació de les autoritzacions, el Servei de Defensa de la Competència ha de publicar la nota succinta que preveu l'article 36.5 d'aquesta Llei, ha de fer les indagacions necessàries, escoltar els interessats i remetre l'expedient al Tribunal, en el termini màxim de trenta dies, amb la qualificació que consideri que mereix.

5. Quan el Servei consideri que la informació subministrada és manifestament insuficient per qualificar la sol·licitud, ha de requerir el sol·licitant perquè faciliti les dades i la informació necessàries en el termini de deu dies, i queda suspès el termini de trenta dies fins que es compleixi el requeriment.

6. En els casos a què es refereix l'article 3.1 d'aquesta mateixa Llei, és preceptiu sol·licitar l'informe del Consell de Consumidors i Usuaris.»

Article vint-i-sisè. *Modificació de l'apartat 2 de l'article 40.*

L'apartat 2 de l'article 40 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat de la manera següent:

«2. El Tribunal pot disposar que s'efectuïn totes les proves que consideri procedents sempre que no siguin reproducció de les efectuades davant el Servei de Defensa de la Competència, i ha de donar intervenció als interessats.»

Article vint-i-setè. *Modificació de l'article 47.*

Es modifica l'article 47 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 47. *Recurs contra els actes dictats pel Servei de Defensa de la Competència.*

Els actes del Servei de Defensa de la Competència que decideixin directament o indirectament el fons de l'assumpte, determinin la impossibilitat de continuar un procediment o produeixin indefensió o perjudici irreparable a drets o interessos legítims, es poden recórrer davant el Tribunal de Defensa de la Competència en el termini de deu dies.

No es considera que hi ha indefensió per denegar que s'efectuïn les proves sol·licitades per la part interessada, sempre que aquesta decisió s'adopti mitjançant una resolució degudament motivada i que les proves la pràctica de les quals se sol·liciti siguin manifestament improcedents o innecessàries i, en tot cas, quan es puguin fer davant el Tribunal.

En aquests casos, i en tots aquells en què el recurs interposat manqui de fonament de manera manifesta, el Tribunal pot declarar-ne la inadmissibilitat en una resolució degudament motivada.»

Article vint-i-vuitè. *Modificació de l'apartat 1 de l'article 48.*

Queda modificat l'apartat 1 de l'article 48 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, en els termes següents:

«Article 48. *Tràmits i resolució.*

1. El recurs s'ha de presentar davant el Tribunal de Defensa de la Competència, el qual ha d'ordenar al Servei de Defensa de la Competència que li remeti l'expedient amb l'informe en el termini de cinc dies.»

Article vint-i-novè. *Modificació de l'article 50.*

L'article 50 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat en els termes següents:

«Article 50. *Supletorietat de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.*

Els procediments administratius en matèria de defensa de la competència es regeixen per la normativa específica i, supletòriament, per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.»

Article trentè. *Addició d'un nou article 51 bis.*

S'afegeix un nou article, 51 bis, a la Llei 16/1989, de 17 de juliol, amb el contingut següent:

«Article 51 bis. *Relacions amb altres administracions públiques.*

1. Els òrgans que preveu aquesta Llei són els únics competents per a la instrucció i la resolució dels procediments que regula en matèria de defensa de la competència. En el supòsit que altres administracions públiques, per raó de les seves funcions, puguin tenir coneixement de fets que consideressin contraris a les previsions d'aquesta Llei, s'han de limitar a traslladar aquests fets i també la documentació que consti en poder seu al Servei de Defensa de la Competència, a fi que, si escau, es pugui iniciar la tramitació dels expedients corresponents.

2. El Servei de Defensa de la Competència, quan sigui necessari per a l'exercici de les seves funcions, pot sol·licitar la col·laboració dels òrgans competents de les comunitats autònomes. Amb la mateixa finalitat, els serveis competents de les comunitats autònomes poden elaborar, per remetre'ls al Servei de Defensa de la Competència, i als fins que preveu aquest article, informes relatius a l'existència de pràctiques, acords o conductes que considerin contraris a aquesta Llei.»

Article trenta-unè. *Modificació de l'article 54.*

L'article 54 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, queda modificat en els termes següents:

«Article 54. *Sancions.*

1. Les sancions imposades en aplicació d'aquesta Llei s'entenen sens perjudici d'altres responsabilitats que siguin procedents en cada cas.

2. La recaptació en via executiva de les multes s'ha de fer d'acord amb el que preveu el Reglament general de recaptació.

3. L'import de les multes que preveu aquesta Llei s'ha d'ingressar en el Tresor Públic.»

Article trenta-dosè. *Modificació de l'article 56.*

Es modifica l'article 56 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, que passa a tenir el contingut següent:

«Article 56. *Terminis màxims del procediment.*

1. El termini màxim de durada de la fase del procediment sancionador que té lloc davant el Servei de Defensa de la Competència és de dotze mesos a comptar de la iniciació formal del procediment fins a la remissió de l'expedient al Tribunal de Defensa de la Competència o de la notificació de l'acord que, de qualsevol altra manera, posi fi al procediment tramitat davant el Servei.

El que disposa aquest apartat s'entén sens perjudici de la possible ampliació del termini de conformitat amb el que estableixen els apartats 5 i 6 de l'article 42 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

En qualsevol cas, el termini a què fa referència aquest apartat s'interromp en cas d'interposició del recurs administratiu que preveu l'article 47 d'aquesta Llei, o del plantejament de qüestions incidentals en què l'article 42.5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, preveu la suspensió, i també quan sigui necessària la coordinació amb la Unió Europea o la cooperació amb autoritats de competència d'altres països. En aquests casos, el Servei ha de donar compte de la resolució d'interrupció als interessats.

Transcorregut el termini que preveu aquest apartat i, si s'escau, el termini que resulti d'un acord d'ampliació, sense que el Servei hagi remès l'expedient al Tribunal de Defensa de la Competència per a la seva resolució o n'hagi acordat el sobreseïment, s'ha de procedir, d'ofici o a instància de qualsevol interessat, a declarar-ne la caducitat.

2. El Tribunal ha de dictar resolució, i l'ha de notificar en el termini màxim de dotze mesos a comptar de l'admissió a tràmit de l'expedient. El termini s'interromp quan es plantegin qüestions incidentals en què la Llei prevegi la suspensió, s'interposin recursos i s'acordi la suspensió per l'òrgan jurisdiccional competent, o quan el Tribunal de Defensa de la Competència acordi la pràctica de diligències per proveir més bé, quan s'hagi de fer un canvi de qualificació en els termes de l'article 43.1 d'aquesta Llei o quan s'acordi la suspensió per la concurrència amb un procediment davant els òrgans comunitaris o amb la instrucció d'un procés penal, així com per presentar una qüestió prejudicial davant el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees. També en aquest cas és aplicable el que disposa l'article 42.5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Transcorreguts trenta dies des del venciment del termini anterior, si el Tribunal no ha dictat resolució, ha de declarar, d'ofici o a instància de qualsevol interessat, la caducitat del procediment.»

Article trenta-tresè. *Addició d'un nou article 57.*

S'afegeix un nou article 57 a la Llei 16/1989, de 17 de juliol, amb el contingut següent:

«Article 57. *Taxa per anàlisi i estudi de les operacions de concentració.*

1. Es crea la taxa per anàlisi i estudi de les operacions de concentració, que es regeix pel que

disposa aquesta Llei i per les altres fonts normatives que per a les taxes estableix l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

2. Constitueix el fet imposable de la taxa la realització de l'anàlisi i l'estudi de qualsevol projecte o operació de concentració d'empreses que es portin a terme d'acord amb l'article 14 d'aquesta Llei.

3. No està subjecta a la taxa la consulta prèvia que preveu l'apartat 5è de l'article 15 d'aquesta Llei.

4. Són subjectes passius de les taxes les entitats obligades a notificar l'operació de concentració.

5. La meritació de la taxa es produeix quan el subjecte passiu presenta la notificació obligatòria que preveu l'article 15 d'aquesta Llei, per la qual s'inicia l'activitat o l'expedient administratiu, el qual no es tramita sense que s'hagi efectuat el pagament corresponent.

6. La quantia de la taxa que regula aquest precepte és de 500.000 pessetes o de 3.005,06 euros quan el volum de vendes global a Espanya del conjunt dels participants en l'acord de concentració sigui igual o inferior a 40.000 milions de pessetes o a 240.404.841,75 euros, d'1.000.000 de pessetes o 6.010,12 euros, quan sigui igual o inferior a 80.000 milions de pessetes o 480.809.683,51 euros i de 2.000.000 de pessetes o 12.020 euros quan el volum de facturació sigui superior a 80.000 milions de pessetes o 480.809.683,51 euros.

7. El pagament de la taxa s'ha de fer en efectiu, en els termes que preveu la normativa vigent en matèria de recaptació.

8. La gestió de la taxa, la porta a terme el Servei de Defensa de la Competència en els termes que estableixin les disposicions reglamentàries dictades en desplegament de la Llei, que poden preveure l'obligació per als subjectes passius de dur a terme operacions d'autoliquidació tributària.»

Disposició addicional primera. *Modificació de l'article 1.dos.2.f) de la Llei de liberalització de les telecomunicacions.*

Es modifica l'article 1.dos.2.f) de la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions, que passa a tenir la redacció següent:

«Adoptar les mesures necessàries per salvaguardar la pluralitat d'oferta de serveis, l'accés a les xarxes de telecomunicacions pels operadors, la interconnexió de les xarxes i el subministrament de la xarxa en condicions de xarxa oberta i la política de preus i comercialització pels operadors dels serveis. A aquests efectes, la Comissió exerceix les funcions següents:

1r Pot dictar, sobre les matèries indicades, instruccions dirigides a les entitats que operin en el sector, que són vinculants una vegada publicades en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

2n Ha de posar en coneixement del Servei de Defensa de la Competència els actes, els acords, les pràctiques o les conductes dels quals pugui tenir notícia en l'exercici de les seves atribucions i que presentin indicis de ser contraris a la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència. Amb aquesta finalitat, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de comunicar al Servei de Defensa de la Competència tots els elements de fet al seu abast i, si s'escau, ha de remetre un dictamen no vinculant de la qualificació que li mereixen aquests fets.

3r Exercir la competència de l'Administració General de l'Estat per interpretar les clàusules dels

títols habilitants per a la prestació de serveis de telecomunicacions que protegeixin la lliure competència en el mercat de les telecomunicacions i dels serveis als quals es refereix el número 1 de l'apartat dos d'aquest article.»

Disposició addicional segona. *Modificació de l'article 1.dos.2.g) de la Llei de liberalització de les telecomunicacions.*

Es modifica l'article 1.dos.2.g) de la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions, que passa a tenir la redacció següent:

«g) Exercir el control sobre els processos de concentració d'empreses, de les participacions en el capital i dels acords entre els agents participants en el mercat de les telecomunicacions i dels serveis als quals es refereix el número 1 de l'apartat dos d'aquest article, per tal de garantir, quan sigui procedent, el compliment del deure de notificació obligatori al Servei de Defensa de la Competència en els termes que estableixen els articles 14 i següents de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.»

Disposició addicional tercera. *Es modifica l'article 16 de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial, que passa a tenir la redacció següent:*

«Article 16. *Discriminació i dependència econòmica.*

1. El tractament discriminatori del consumidor en matèria de preus i altres condicions de venda es considera deslleial, llevat que hi hagi una causa justificada.

2. Es considera deslleial l'explotació, per part d'una empresa, de la situació de dependència econòmica en què es puguin trobar les seves empreses clients o proveïdors que no disposin d'una alternativa equivalent per a l'exercici de la seva activitat. Es considera que es dóna aquesta situació quan un proveïdor, a més dels descomptes o les condicions habituals, ha de concedir al seu client de manera regular uns altres avantatges addicionals que no es concedeixen a compradors similars.

3. També es considera deslleial:

a) La ruptura, encara que sigui de manera parcial, d'una relació comercial establerta sense que hi hagi hagut un avís previ per escrit i precís amb una antelació mínima de sis mesos, llevat que es degui a incompliments greus de les condicions pactades o en cas de força major.

b) L'obtenció, sota l'amenaça de ruptura de les relacions comercials, de preus, condicions de pagament, modalitats de venda, pagament de càrrecs addicionals i altres condicions de cooperació comercial no recollides en el contracte de subministrament que s'hagi pactat.»

Disposició derogatòria única.

1. Queden derogades totes les disposicions que s'oposin a aquesta Llei.

2. No obstant el que disposen l'apartat anterior, el Reial decret 157/1992, de 21 de febrer, pel qual es desplega la Llei 16/1989, de 17 de juliol, en matèria d'exempcions per categories, autorització singular i registre de defensa de la competència, i el Reial decret 1080/1992, d'11 de setembre, sobre procediment a seguir pels òrgans de defensa de la competència en concentracions econòmiques i forma i contingut de la seva notificació voluntària, segueixen en vigor fins que el Govern aprovi nous textos reglamentaris adaptats a aquesta Llei.

Disposició transitòria única.

Els procediments en matèria de defensa de la competència iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de tramitar i resoldre d'acord amb les disposicions fins ara en vigor.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari de la Llei.*

1. S'autoritza el Govern perquè en el termini de divuit mesos dicti les disposicions reglamentàries que regulin els procediments en matèria de defensa de la competència.

2. S'autoritza el Govern perquè en el termini d'un any dicti les disposicions reglamentàries de desplegament del que preveu l'article 57 d'aquesta Llei en matèria de taxes.

Disposició final segona.

Abans de l'1 d'octubre de l'any 2000, el Govern ha de presentar al Congrés dels Diputats un projecte de llei pel qual es regulen els criteris de connexió que determinen l'atribució a l'Estat i a les comunitats autònomes de competències, previstes en el marc legal de defensa de la competència, referides al coneixement i l'aplicació de la normativa estatal relativa a conductes prohibides i autoritzades, en compliment de la sentència del Tribunal Constitucional d'11 de novembre de 1999.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la seva publicació completa en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat del que disposa l'article trenta-dosè, quan es refereix a l'apartat 1 de l'article 56 de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, que entra en vigor l'1 de gener de l'any 2001, i pel que fa a l'apartat 2 de l'article 56 de la mateixa Llei, ja en vigor des de l'1 de gener de 1998 en virtut de la disposició transitòria dotzena de la Llei 66/1997, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24707 *LLEI 53/1999, de 28 de desembre, per la qual es modifica la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques. («BOE» 311, de 29-12-1999.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, deroga la Llei de contrac-

tes de l'Estat, i introdueix modificacions importants en el règim contractual de les administracions públiques, d'acord amb els objectius i les finalitats que assenyalava l'exposició de motius.

Malgrat el poc temps relatiu de vigència de la Llei de contractes de les administracions públiques, hi ha motius que justifiquen la necessitat de modificar-ne el text que s'opera per aquesta Llei. D'una banda, donar compliment al manament que conté la disposició transitòria divuitena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que obliga el Govern a remetre al Congrés dels Diputats un projecte de llei de reforma de l'esmentada Llei de contractes de les administracions públiques. D'altra banda, l'obligada incorporació a la legislació espanyola de les modificacions produïdes en la normativa comunitària sobre contractes públics, així com l'aclariment del sentit de determinats preceptes, correcció de determinades deficiències tècniques i, sobretot, la introducció de més objectivitat, transparència i concurrència en la contractació administrativa també justifiquen la modificació del text que es porta a terme respectant l'estructura i la numeració de preceptes, sense altres modificacions, pel que fa a aquesta última, que les mínimes i indispensables derivades del nou contingut. Com que la Llei de contractes de les administracions públiques, a banda de les modificacions que ara s'introdueixen en el text, ja ha estat objecte d'alteracions per les lleis 9/1996, de 15 de gener; 11/1996, de 27 de desembre; 13/1996, de 30 de desembre; 66/1997, de 30 de desembre, i 50/1998, de 30 de desembre, es preveu que es promulgui un text refós que incorpori totes les modificacions que hi ha hagut fins avui, amb la qual cosa se'n facilita notablement l'aplicació.

La reforma de la Llei de contractes de les administracions públiques que es promulga obeeix a les finalitats següents:

En primer lloc, introduir una sèrie de disposicions que tenen com a objecte incrementar la concurrència i augmentar la transparència i l'objectivitat en els procediments d'adjudicació en la contractació administrativa. En aquest sentit, cal destacar l'establiment de controls més eficaços per a les modificacions dels contractes, amb limitacions expressives, per primera vegada en el nostre ordenament, a les modificacions d'unitats del contracte amb independència de la seva repercussió presupostària; la supressió de la possibilitat de pròrrogues tàcites en els contractes administratius i la reducció de la durada dels contractes de gestió de serveis públics, segons els seus diferents tipus i dos anys abans del termini màxim de durada dels contractes de consultoria i assistència i els de serveis, amb la qual cosa es vol afavorir la concurrència en aquests contractes; la regulació més adequada dels supòsits de baixa temerària, introduint-hi la possible apreciació en els concursos i evitant la realització per societats que pertanyen a un mateix grup de pràctiques que poden desvirtuar la competència; l'exigència de més rigor en els projectes i l'establiment d'un règim més estricte per a la contractació conjunta d'elaboració del projecte i execució de les obres corresponents, així com per a la possible aplicació del procediment negociat en l'adjudicació d'obres complementàries i la introducció d'exigències de més diligència per l'Administració en l'expedició de certificats i en l'abonament de liquidacions.

En segon lloc, simplificar, quan sigui possible, els procediments de contractació respecte dels principis bàsics de publicitat, lliure concurrència i transparència en la contractació de les administracions públiques, pròpies de qualsevol ordenament jurídic sobre la matèria. Entre les mesures simplificadores dels procediments, cal situar les que afecten els òrgans i les mesos de contractació;